

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4467

гр. София, 04.10.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в закрито заседание на 04.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **1897** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

С молба от 14.06.2012 г. жалбоподателят е направил искане с правно основание чл. 157, ал. 2 ДОПК за спиране на изпълнението на ревизионния акт, в оспорената му част. В предоставения му срок ответникът не е изразил становище по искането.

Като взе предвид молбата на оспорващия и приложените към същата писмени доказателства, съдът приема следното:

Общият принцип, залегнал в разпоредбата на чл. 157, ал. 1 ДОПК, е че обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. С чл. 157, ал. 2 ДОПК е предвидена възможността изпълнението на ревизионния акт да се спре по искане на жалбоподателя. Искане за спиране на изпълнението може се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда. Към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на [чл. 153, ал. 3 - 5](#).

В чл. 153, ал. 4 във вр. чл. 157, ал. 3 от ДОПК е уредена хипотезата, при която задължително се спира изпълнението на ревизионния акт – ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменима банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера по ал. 3. Във всички останали случаи съдът извършва преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество.

В случая в искането за спиране се съдържа предложение за обезпечение на спорното публично вземане чрез налагане на запор върху движими вещи – произведения на

изкуството - картини. Към молбата са представени аналитични салда на сметка 304, от които се установява балансовата стойност на предложените за обезпечение вещи, както и списък на колекция на Галерия „В.”.

С искането не са представени доказателства за придобиването на посочените движими вещи от жалбоподателя, не е представено и извлечение от баланса на дружеството и от другите счетоводни регистри, с оглед установяване на получаването и завеждането на активите в счетоводството на дружеството. Същевременно, с оглед специфичния характер на предложените за обезпечение вещи – картини, съдът намира, че не са налице категорични доказателства, въз основа на които да се приеме, че така предложените активи са ликвидни и при необходимост биха могли да изпълнят предназначението си – да обезпечат събирането на спорното публично вземане.

В случая не е налице хипотезата по чл. 153, ал. 4 във вр. чл. 157, ал. 3 от ДОПК – оспорващият не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменима банкова гаранция, в размер на главницата и лихвите, при която съдът би бил длъжен да спре изпълнението на РА.

Поради гореизложеното, настоящия съдебен състав намира за неоснователно искането за спиране изпълнението на РА № [ЕГН]/24.10.2011 г., в оспорената му част, поради което същото следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното, Административен съд София – град, I отделение, 3-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя - Галерия [фирма], направено с молба от 14.06.2012 г., за спиране изпълнението на ревизионен акт № [ЕГН]/24.10.2011 г., в оспорената му част.

Препис от определението да се връчи на страните.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщението за постановяването му до страните.

Административен съдия: